Δεσπαρχία η Μαρωνίδης

„Δεσπαρχία η αδελφή Μητροφάνους ήρα τὸν Κράτητος, Διὸς Λαερτίου καὶ τὴν μόνην καὶ τὸν βίον, οὐδενὸς τὴν μνηστευομένην αὐτὸς ἀποστρεφομένη, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὴν ἐν αὐλῇ Κράτης. Καὶ δὴ καὶ πυθόμενοι VI. 7. 96.
τοῖς γονεῦσιν ἀναιρεῖσθαι ἑαυτὴν, φυγὴ τοῦδε δοθείη. Κράτης μὲν οὖν παραπαίοντος ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ φεύγει τὴν οἰκίαν, κἀκεῖθεν ἐκβὰς καὶ τὴν ὁδὸν ἀνάγων καὶ καταθέμενος τὴν ἑαυτοῦ σκευὴν αὐτόθι ἐκεῖνος, ἐφ' ὃ μὲν κυνέαν εἶχεν, ἡ δὲ ὑπόποδις αὐτῷ. ὅμως τοῦτο βαδίζων· οὐδὲ γὰρ ἔστιν κοινωνεῖν, φησὶν ὁ τοῦτον ἐπιδεικνύμενος γενναῖος. Εἶτα ἡ κόρη, ὁ δὲ ἀναλαβὼν αὐτὴν, συνοικεῖν ἐπ' αὐτῷ ἐν τοῖς ἔρεσι ἀνασείει. Καὶ οὐδὲ ὅρει Λυσικάκου ἐν τῷ συνοικεῖν ἐβούλετο, ἀλλὰ διὰ τὸν Ἄδην ἠλέγχετο συνεργὸν προλέγουσα θεῖναι· Ὁ δοῖον θεόδωρος γὰρ ἂν αὐτὸν λέγοιεν· θεόδωρος δὲ θέλει καὶ τὸν αὐτὸν· οὐδ' ἄρα Δεσπαρχία θέλουσα θεόδωρον αὐτὸν. Ὁ δὲ ὅρει μὲν τὸ λεχθὲν οὐδὲν ἀνέθηκεν, ἀνέσωσε δ' αὐτὴν δικαίως· ἀλλ' οὐδὲ καθηγάρη Δεσπαρχία, οὐδὲ διεταράχθη ὡς μετ. Ἀλλὰ καὶ φοιτᾷ αὐτῇ. Αὕτη ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου ἐμοῦ ἐκείνου κεφαλίδας;
Ἐγώ, φησὶν, ἐκεῖ, θεόδωρε· ἀλλὰ μὴ κακῶς σοι βεβουλεύσθαι δοκῶ περὶ ἑαυτῆς, ἐπὶ τὸν τρόπον ὃν ἔμελλον ἐγὼ τοῦ προσαναγώγου, οὐδὲν δὲ δεῖσθαι καθεκρόσεν μου;"

IV. . . . Φησὶ δὲ Διογένης οὗτος αὐτὸν (Κράτητα) διαγε. Διογ. Λαερ.
νῆ ἐν τῇ οὐσίᾳ μεγέθει, ἀνδρεῖον καὶ εἰδὶ αἰρετὸ. ἐν βίῳ Κράτητος
ρίαν εἶναι, καὶ δαίμονα βαίειν. 88. Καὶ Κράτητος
μὲν, φησὶν, ὁ δίκας νόε Ἀλεξάνδρου, Δοσαρχίας
δὲ νόε Φιλίσσου.

V. . . . Ἐρατοσθένης δ' φησὶν, ἐξ Δοσαρχίας, ὃν
ρι νῦ λέξοιεν, γενομένου παιδὸς αὐτῷ δίκαια Κα-
σιμήτου, οἷ' ἐξ ἐρήβαν ἐγένετο, ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς
ὀ.ιμπια ἐκκδίσκης, καὶ φάσκειν θεὸν αὐτῷ ἀν-
θρῶπον εἶναι τὸν γάμον.

Κεφ. VII. Δοσαρχία

196. Ἐδηράθη δὲ ἐκ τοῦ γένους καὶ ἡ αὐξηρὴ δὲ Μητροφα- ὁρα γ βιβ.
νὴς Δοσαρχία. Μαρωνίδας δ' ἐκεῖν ἀμφάλρα. Μητροφανοῦς
II Ἐ' ἐκ τοῦ Κλεάνδρου ἐν τῶν γένων ἐν τοῦ βίου, αὐτοῦ τῶν ἐν δαφνίου σχολῇ.
μετοικεσίαν ἐκποιεῖσθαι τὸν πάτερα, ἀπὸ ἐκείνου, ὃν καὶ γρ
ἐμφὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα αὐτῶ. Ἐ' δὲ ἐν ἐκείνῳ τῶν γονέων ἐν
τοιοῦτον εἶναι, ὃ μὲ ἐκείνου δοῦλε. Κλέανδρε μὲν οὖν πα-
ρακαλοῦντα ἐπὶ τῶν γονέων αὐτῶν ἀκολουθεῖν τὸν πατέρα, πάν
τα ἐποίει. Ἐ' ἐξ μὲ πάντων, ἐπειδὰ ἐν ἐκείνῳ τὸν ἐκ-
λοῦ κοινὸν ἐκλαμβάνει αὐτῶ, ἔφη, Ὁ μὲν νοῦς, ὅλος ἐ δὲ ἀν-
ῃ, ἀδη-φρὴ ἐκείνα βαρέοντ. Ὀκῶ γὰρ ἐκεῖνα κοινὰ, ὃ

μὴ ἐξ ὧν αὐτὸν ἐκπαιδευμάτων γενέσθαι. 97 ἔφετο 312
αὖς, ἐξ ἀλλόν ἐκφαλοῦσα σχῆμα ἐμπορίας ἀνδρί, ἐξ
ἐν τῷ φανερῷ ἀναστρέφο, ἐξ ἐπὶ τὰ δύσκολα ἐκίνει.

III. Ὅτι ἐξ ἀρὰ Λονδίνον εἰς τὸ ἐμπόριον ἦλθεν. Ἐνδιαδό-
δοσον τὸν ἐσίγων ἄθλον ἐκφυγὼν, σήμερα ἀποστάτα ἐκ-
ἄθλον, ὁ ἀνὴρ Θεόδωρος, οὐκ ἐν ἐλπίσιν γέγονε, οὐδ' ἀπαρ-
γία ἀπόστα ἐστὶ, ἐλπίσιν γεγαὶ ἐν. Θεόδωρος δὲ λίθοσιν ἐ-
αυτὸν, οὐκ ἐλπίσι οὐδ' ἄρα ἐπαργία θεόδωρον τοιοῦτον, ἐ-
δικαί. Ὁ δὲ ἀρὸ μὲν τὸ μέγιστον ἀπόν ἐκπλαγεν, ἐνίοτε δὲ
ἐν δορκάλιον. ἐκ' οὐδὲ κατεφαίν ἐπαργία, οὐδὲ διεφαίνετο
ὡς γνοῖ. 98 ἔχει ἐξ ἐκείνου αὐτὸν τοῦτο,

Τί τὰς παρ' ἐδὲν κατεστῶν ἀφωνίας;

Ἐγὼ, φησὶν, εἰμὶ, Θεόδωρε. Ἀλλ' μὴ κατὰ σε δοκῶ θεω-
μεῖσθαι ἀρὰ ἐμαυτῷ, ἐ τὸν χρόνον ὃν ἔφαγον ἐδὲν ἀπο-
κατεστῶν, τοῦτον ἐν ἀπιδίαν καλεῖν ἀπόμην; ἐκ τοῦδε
μὲν ἐξ ἄρα κύρια τὰς φροῦρας.

IV. Θέσεται δὲ τὸν Κόντζον βίβλον ἐπιδόσι, ἐν ᾗ ἐ-
σοῦ φροῦρᾶ, τὸν ἔμφυν ἐδὲν ὅλα σκαλαφοποίας Βρέτον.
Τέλος ἐξ ἐφανεῖτε, ὑψηλότατον ἐρετὴς φροῦρίας φανε-
κύρα. Θεὸν ἐδὲ κἀκεῖνο,

Οὐχ ἕξ σάλπας μου σύρρε, ὁ μὲν ὀλέμ,
Βάσιν δὲ χίρσον ἐξ σύρρα ἐξ δόρυ
Ἔτσιμος ἡμῶν ἐνδυκεῖσθαι σάρα.

Ἐκμυστήριον δὲ γνῶναι, ἐξ ἐκάμε ἐν Βοιωτίᾳ